

РЕШЕНИЕ

№ 141

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 21 юни 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети май, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д. № 118 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Е”*** ООД, гр. Перник, срещу решение №258/18.03.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 54 по описа на съда за 2011 г. С атакуваното решение е потвърдено НП № 0106947/29.11.2010 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП–София, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО.

Касационният жалбоподател твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Неправилна е и преценката на районния съд относно прилагането чл.28 от ЗАНН. На тези основания от настоящата инстанция се иска да отмени обжалвания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП.

Ответникът по жалбата ТД на НАП – София, офис Перник, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По същество намира, че обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е основателна, тъй като е налице непълнота в правната квалификация на нарушението, което е съществено процесуално нарушение и е довело до накърняване правото на защита на наказаното лице, поради което решението на районния съд, както и потвърденото с него НП следва да бъдат отменени.

Административен съд - Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Разгледана по същество е основателна.

Районен съд - Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от

фактическа страна, че дружеството жалбоподател не е подало в срок до 31.03.2009 г. дължимата по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО годишна данъчна декларация. Нарушението е установено от инспектор по приходите на 29.06.2010 г. при подаване на годишна декларация по чл. 92, ал. 2 от жалбоподателя. За така констатираното нарушение, на „Екомодул” ООД е съставен акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна и след проведено съдебно следствие, Районен съд - Перник е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи и са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна. По отношение вида и размера на наложеното наказание, районният съд е приел, че административнонаказващият орган правилно е наложил наказание в размер на предвидения в санкционната норма минимум, съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и 2 от ЗАНН и при спазване целите на административното наказване по чл. 12 от с. з., като не е намерил основание за третиране на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради което е потвърдил НП.

Административен съд – Перник не споделя така изложените доводи на въззивния съд, поради следните съображения:

Налице е съществено процесуално нарушение при издаването на наказателното постановление, обуславящо неговата незаконосъобразност, изразяващо се в неспазване на императивните изисквания на нормата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, предвиждащи изискването в наказателното постановление да бъдат посочени законните разпоредби, които са нарушени с извършеното административно нарушение. Настоящата инстанция намира, че наказателното постановление не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като в НП не е посочен законов текст, визиращ конкретен състав на административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, който е бил осъществен с извършеното деяние и за което именно е било наложено административното наказание глоба в размер на 500 лв. с издаденото НП. Налице е непосочване на законна разпоредба. Това е така, тъй като в издаденото НП, с което е наложено административното наказание глоба в размер на 500 лв. на жалбоподателя, е посочено, че НП се издава, на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО, за нарушение на чл. 92 от ЗКПО. Нормата на чл. 92 от ЗКПО съдържа шест хипотези, в които са уредени различни изисквания към данъчно задълженото лице. Посоченият законов текст в обжалваното НП - чл. 92 от ЗКПО, като обща норма не би могъл да бъде самостоятелно правно основание за възникването на административно-наказателна отговорност по него. Неспазването от страна на административно-наказващия орган на изискването на цитираната норма от ЗАНН - чл. 57, ал. 1, т. 6, в издаденото наказателно постановление да бъдат посочени законните разпоредби, които са нарушени с извършеното административно нарушение, води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, доколкото районният съд в производството по обжалване на наказателни постановления по реда на чл. 59 - 63 от ЗАНН, следва да установява съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. Като установяването в хода на описаното в наказателното постановление административно нарушение предполага

индивидуализацията на съответното административно нарушение, съобразно всички изисквания на чл. 57 от ЗАНН.

Докато законът в чл. 53, ал. 2 от ЗАНН дава възможност на административно-наказващия орган да издаде наказателно постановление, макар в акта за установяване на административно нарушение да е допусната нередовност, стига да е установено по безсъмнен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя, то това положение не се отнася до издаденото наказателно постановление, при което административно-наказващият орган следва да спазва всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително и чл. 57, ал. 1, т. 6, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на наказателното постановление и същото следва да бъде отменено само на това процесуално основание, без да се разглежда спорът по същество.

Отделно от изложеното по-горе в обжалваното решение, въззивния съд сам е квалифицирал извършеното нарушение, като такова по чл. 92, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗКПО, като е приел, че непосочването на конкретната правна норма, която е нарушена не е достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление. Отговорността, която законът възлага на данъчно задължените лица по реда на чл. 261 от ЗКПО, във връзка с чл. 83, ал. 1 ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция срещу определени противоправни прояви и за да бъде ангажирана, е достатъчно само обективно да бъде констатирано неизпълнение на задължение към държавата. Това обаче не означава, че административно-наказващият орган не е обвързан от точното и правилно квалифициране на нарушението. Като е достигнал до различни изводи, районния съд неправилно е изтъквал и приложил закона.

По изложените съображения, настоящия състав на касационната инстанция намира, че решението, е неправилно поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Делото е изяснено от фактическа страна, поради което следва да се постанови решение по същество, с което да се отмени наказателно постановление НП № 0106947/29.11.2010 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП–София, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 92 от ЗКПО е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО.

Водим от горното, **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №258/18.03.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №54 по описа за 2011 г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 0106947/29.11.2010 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП–София, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1./п/ 2. /п/

